# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 2414**

гр. София, 10.04.2014 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Първо отделение 7 състав,** в публично заседание на 17.03.2014 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Маруся Йорданова**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6337** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 171, т. 4, във вр. с чл. 157, ал. 4 от Закона за движението по пътищата, във вр. с чл. 4 от Наредба I - 139/2002г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат.

Производството е образувано по жалба на Л. А. И. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 170650/30.11.2007г. на Началник отдел „Пътна полиция“ - СДВР , с която му е иззето свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] издадено от ОПП-СДВР. Според жалбоподателят този административен акт е незаконосъобразен, тъй като наказателните постановления, с които се отнемат контролни точки и които административният орган е имал предвид при издаването на оспорената заповед, не са влезли в сила.

Жалбоподателят, редовно призован, чрез пълномощника си адв. Л. в с.з. поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът по жалбата началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, чрез представителя си по пълномощие юрс.Ч. оспорва жалбата и моли съдът да потвърди оспорваната заповед като законосъобразна.

Административен съд - София - град, като взе предвид изложеното в жалбата и становищата на страните, и като обсъди събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 170650/30.11.2007г.. за прилагане на принудителна административна

мярка на Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП, вр. чл. 172, ал. 1 от с.з., във вр. с чл.47 от Наредба I-139/2002г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат, е иззето свидетелство за управление на МПС №[ЕИК], издадено от СДВР на Л. А. И.. В заповедта са изложени мотиви, че на водача са отнети всички контролни точки с влезли в сила наказателни постановления, както следва: с НП № 99134/27.08.2004г. са отнети 12 к.т.; с НП № 127507/27.10.2004г. – 6 к.т.; с НП № 73815/21.07.2005г. – 10 к.т; с НП № 94603/02.09.2005г. –10 к.т., с НП № 153754/28.11.2006г. –3 к.т. и с НП № 170650/03.01.2007г. – 2 к.т.

Видно от представените по делото доказателства, безспорно се установява, че: НП № 99134/27.08.2004г., с което се отнемат 12 (дванадесет) к.т. е влязло в законна сила на 13.10.2004г., тъй като е връчено лично на адресата си на 05.10.2004г.

С НП № № 127507/27.10.2004г.., с което се отнемат 6 (шест) к.т. е връчено лично на адресата си на 30.11.2004г. срещу подпис, и видно от печата на същото влязло в законна сила на 08.12.2004г.

С НП № 94603/02.09.2005г.., с което се отнемат 10 (десет) к.т. е връчено на 10.10.2005г. с положен подпис на жалбоподателя, обжалвано и видно от приложеното по делото решение по НАХД № 12979/05г. по описа на СРС, е влязло в законна сила на 04.07.2006г.

С НП № 73815/21.07.2005г. , с което се отнемат 10 (десет) к.т. , връчено лично на адресата си на 10.10.2005г. с положен подпис на жалбоподателя, обжалвано и видно от приложеното по делото решение по НАХД № 12980/05г. по описа на СРС, е влязло в законна сила на 04.07.2006г.

С НП № 170650/03.01.2007г. , с което се отнемат 2 (две) к.т. , връчено на адресата по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН, видно от приложената по делото докладна записка на ст.техн. сътрудник П. респ. същото влязло в законна сила на 30.11.2007г.

По делото липсва НП № 153754/28.11.2006г., с което на жалбоподателя се отнемат 3 (три) контролни точки, за да се установи дали същото е влязло в сила. Видно от приложената по делото докладна записка на ст. техн. сътрудник П., това НП е връчена на адресата си по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН на 22.11.2007г.

При така установената фактическа обстановка, административният съд прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК от надлежна страна, което я прави процесуално допустима.

По съществото й, съдът взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба срещу заповед, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 ЗДвП - изземване на свидетелството за правоуправление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4 - да върне свидетелството за управление в съответната служба на МВР след като е загубил придобитата правоспособност, тъй като са му отнети всички контролни точки. Жалбоподателят оспорва обстоятелството, че с наказателни постановления, които не е обжалвал поради противоконституционната разпоредба на чл.189, ал.1 ЗДвП са му отнети контролни точки и именно това е основанието за издаване на оспорваната заповед. В тази връзка, съдът приема, че съгласно чл. 142 АПК, законосъобразността на административния акт се преценява към момента на

издаването му, поради което има значение наличието към този момент на влязло в сила наказателно постановление, по аргумент от чл. 158, ал. 1, т. 2 АПК, а видно от доказателствата по делото безспорно се установява, че всички цитирани в оспорваната заповед НП са влезли в сила, с изключение на НП № 153754/28.11.2006г. което изобщо липса по делото, въпреки наличието на данни за връчването му респ. влизането в сила.

Спорен е въпроса за това останало едно НП № 153754/28.11.2006г., предмет на оспорваната заповед, с които са отнети 3 контролни точки, но предвид сбора от контролни точки от горецитираните НП, който е 40 общо, въпроса за влизането му в сила се явява ирелевантен в случая. Дори и да се приеме, че последното не е влязло в сила, то размера на отнетите с него 3 контролни точки не би повлиял за приложението на разпоредбата на чл . 171, т.4 ЗДвП.

Следователно, тези пет НП, с които се отнемат общо 40 контролни точки на жалбодателя, и без НП № 153754/28.11.2006г., са годни основания за отнемане на контролни точки на водача - чл. 3, ал. 1 от Наредба № I- 139/2002 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат. Наличието на годно основание за отнемане на максималния брой 39 контролни точки , позволява да се осъществи състава на чл. 157, ал. 4 от ЗДВП, което е сторил и административния орган.

Предвид горните съображения, съдът приема, че принудителната административна мярка по чл. 171, т. 4 ЗДвП е правилно и законосъобразно наложена и в този случай водачът губи придобитата правоспособност съгласно чл. 157, ал. 4 ЗДвП.

Предвид гореизложените съображения, административният съд счита, че жалбата срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 170650/30.11.2007г. на Началник на ОПП- СДВР е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а оспорваната заповед следва да бъде потвърдена като законосъобразна.

С оглед горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София град, I отделение,7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. А. И. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 170650/30.11.2007г. на Началник отдел „Пътна полиция“ - СДВР , с която му е иззето свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] издадено от ОПП-СДВР.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: